

สามเดือนต่อมา
กว้างหลัง

ไม่กี่เดือนที่ผ่านมานี้
เกิดเรื่องวุ่นวาย ทุกคนโดนผีเร่ร่อน
ลุดจากหลุมเข้าสิง

จึงได้เชิญ
ผู้เชี่ยวชาญให้ขึ้นเขา
มาด้วยกันเพื่อขับไล่วิญญาณ
ชั่วร้ายออกไป

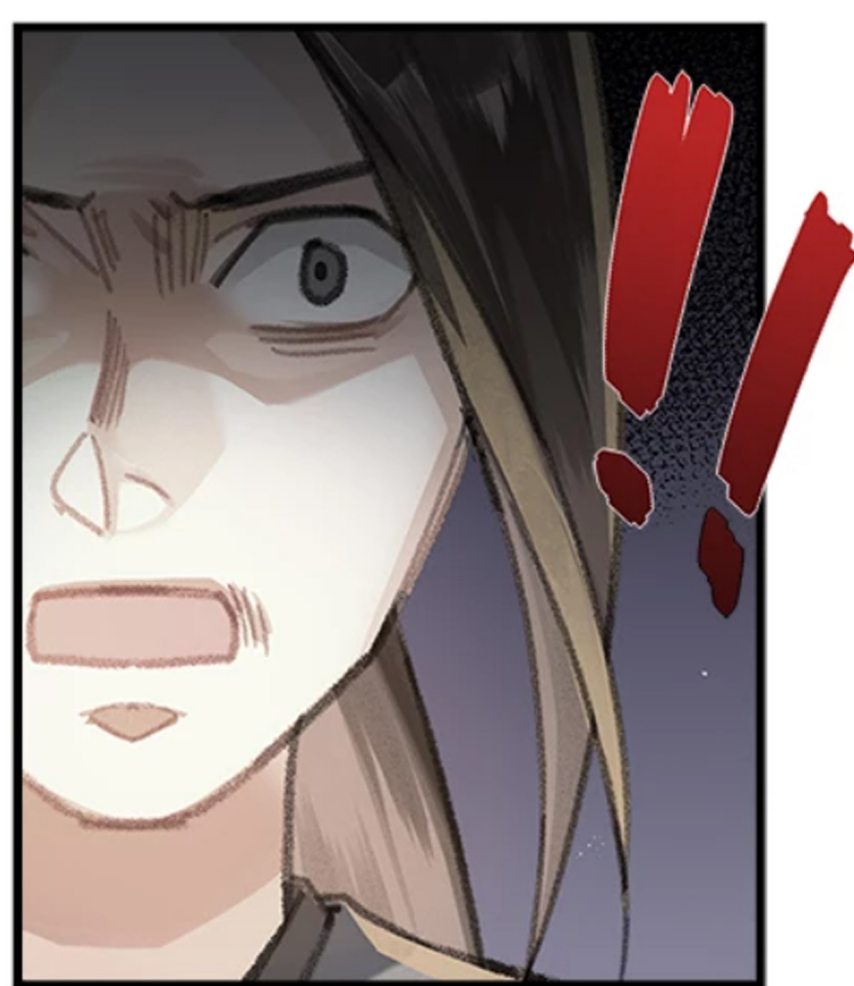
อ้ากกกกกกกกกกกกกก

อย่าแตกตื่น!
ไม่ต้องตื่นตระหนก!

ว้าก

เอ๋

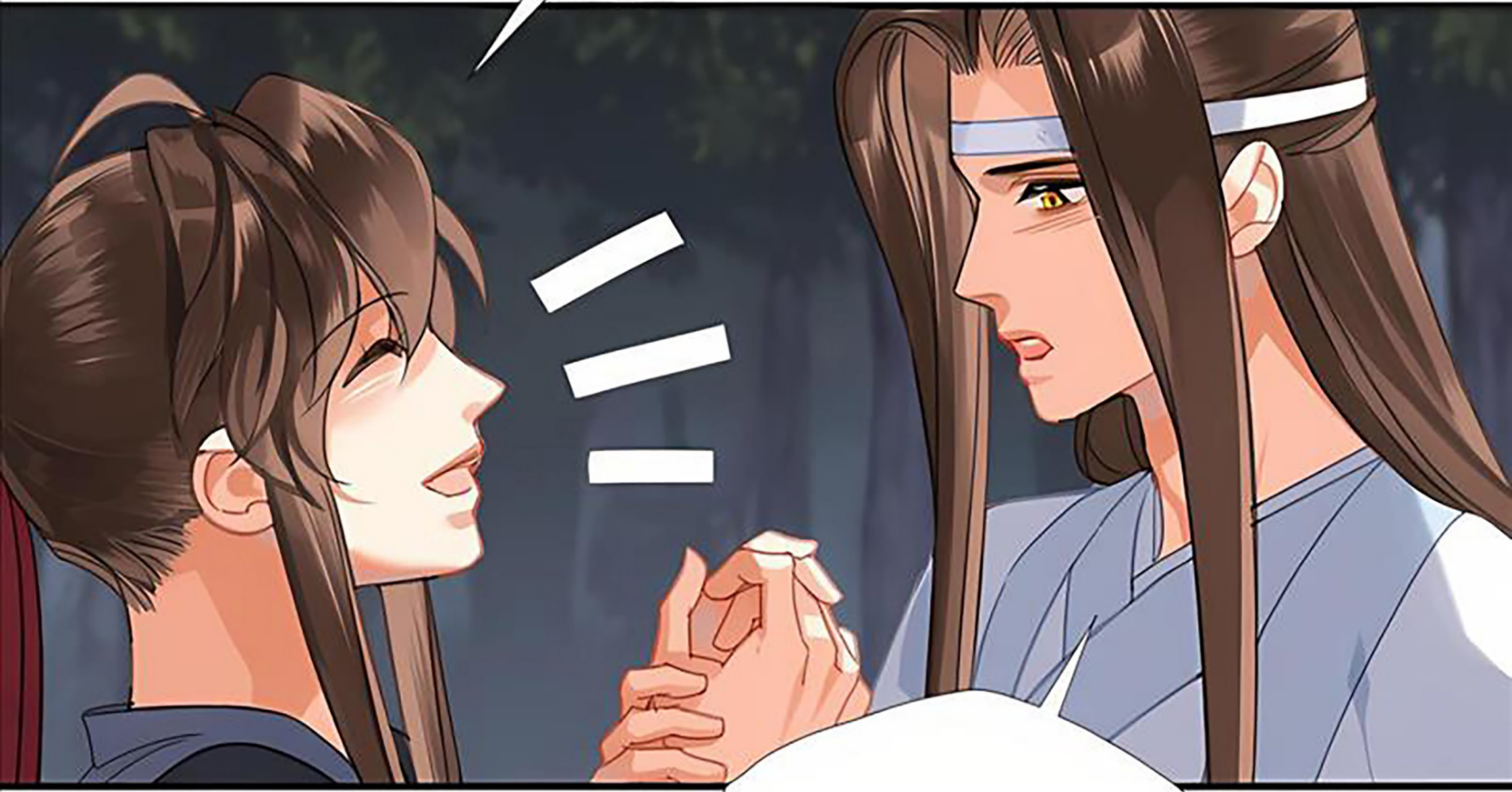
นี่มันหลานวังจี หานกวงจิน
ผู้บริสุทธิ์สูงส่งไม่ใช่หรือ

ในเมื่อเจ้าพา
ตัวเองมาถึงนี่

งั้นข้าก็...

อะไรกัน หานกวงจิน
เจ้าเก่งกาจเกินไปแล้ว

ถึงจะหยุดเข้าได้
ด้วยมือข้างเดียว

...เลิกเล่นได้แล้ว

ทำไมล่ะ เข้ายังไม่ได้
ร้องขอชีวิตเลยนะ

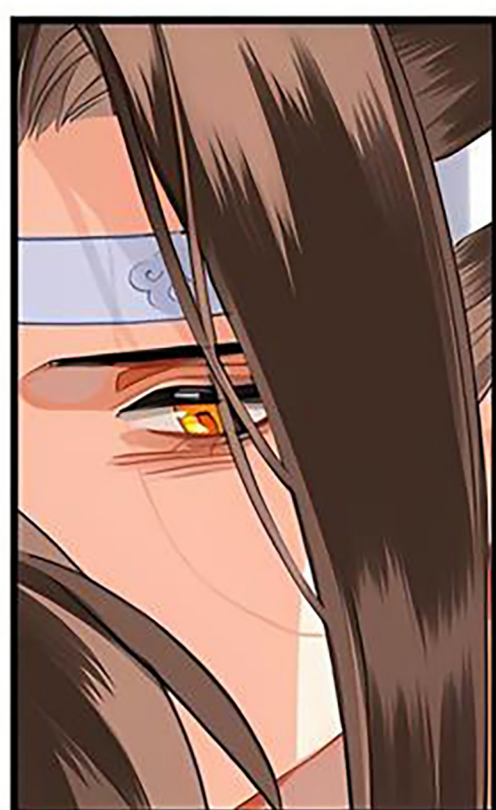
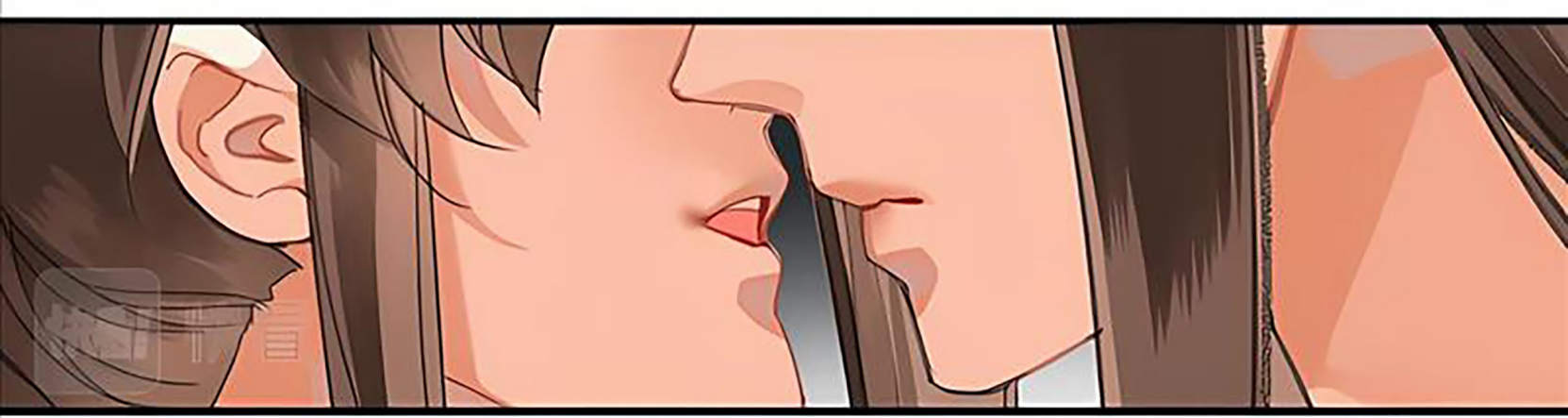
อีกอย่าง

เจ้าไม่ได้ต้องการ
เช่นนี้หรอกหรือ

มีความสัมพันธ์
กันทุกวัน

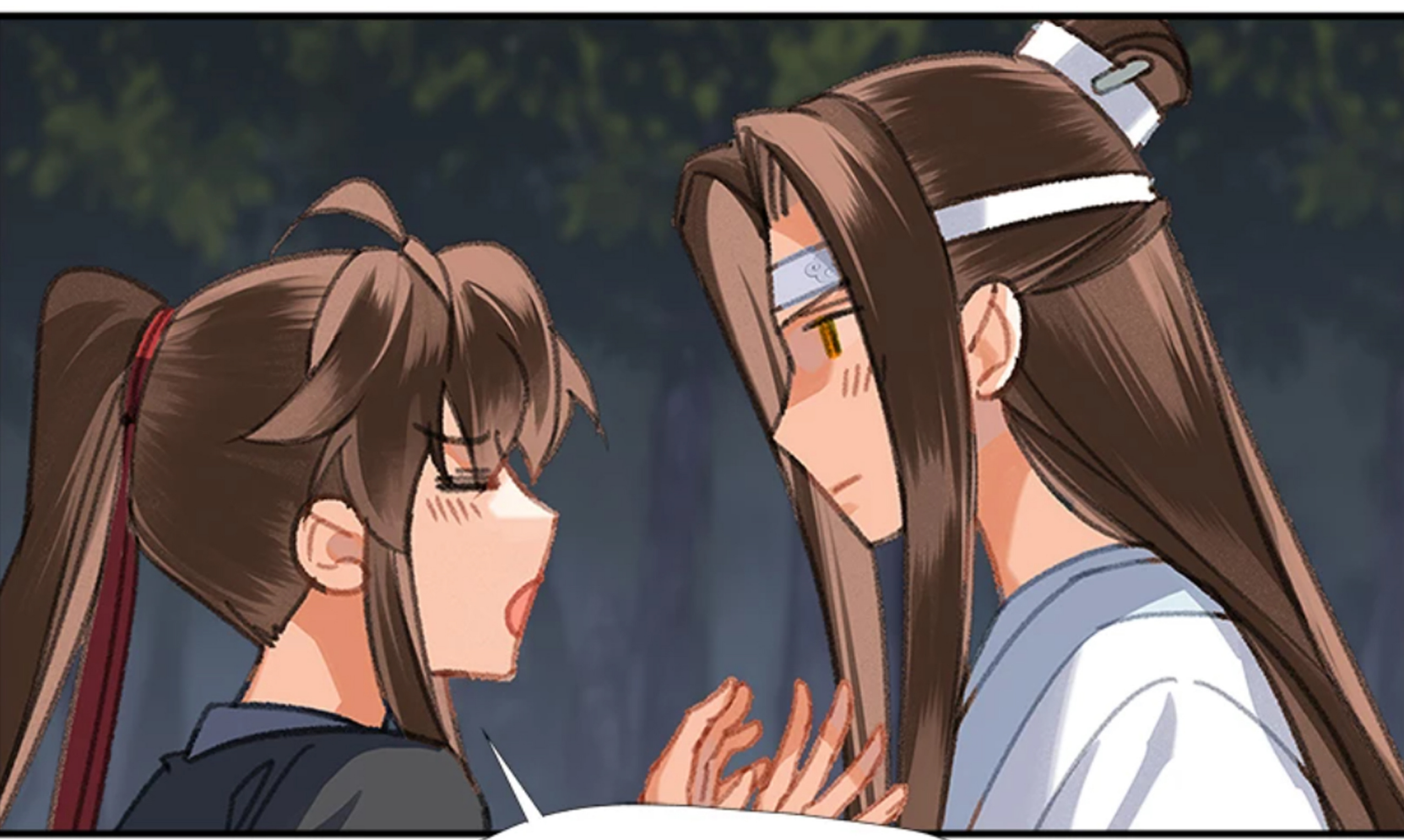

เรียกพี่สิ

เรียกพี่แล้วข้าจะจูบเจ้า

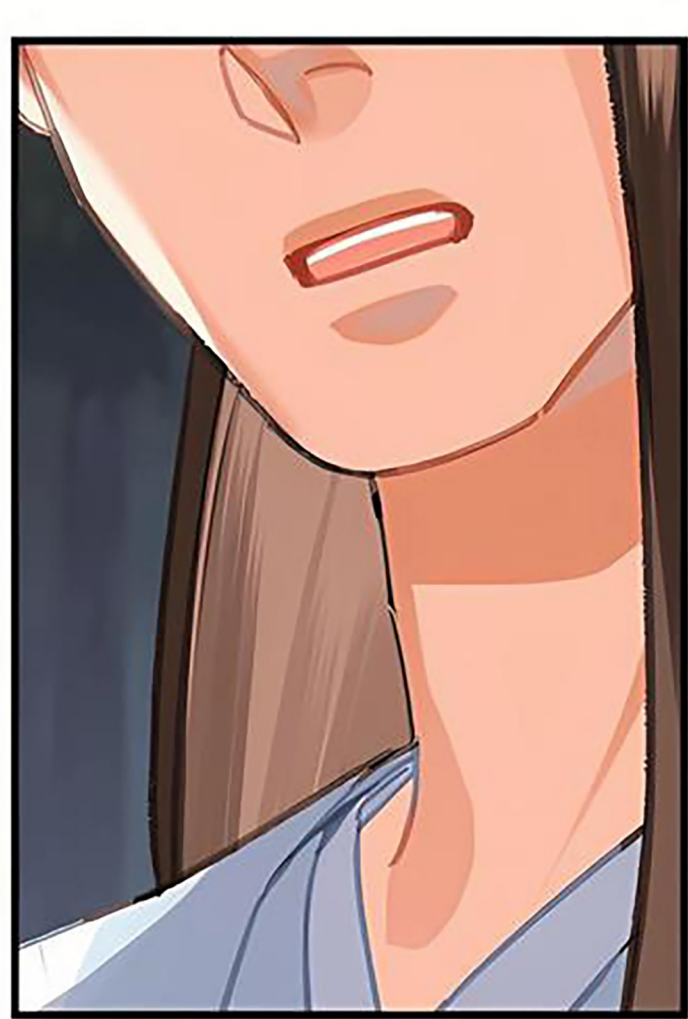
.....

เรียกให้ข้าฟังบ้างสิ
ข้าเรียกเจ้าตั้งหลายครั้งนะ

เรียกแล้วพอจูบเสร็จ
ก็จะได้ทำอย่างอื่นต่อ

หน้าไม่อาย

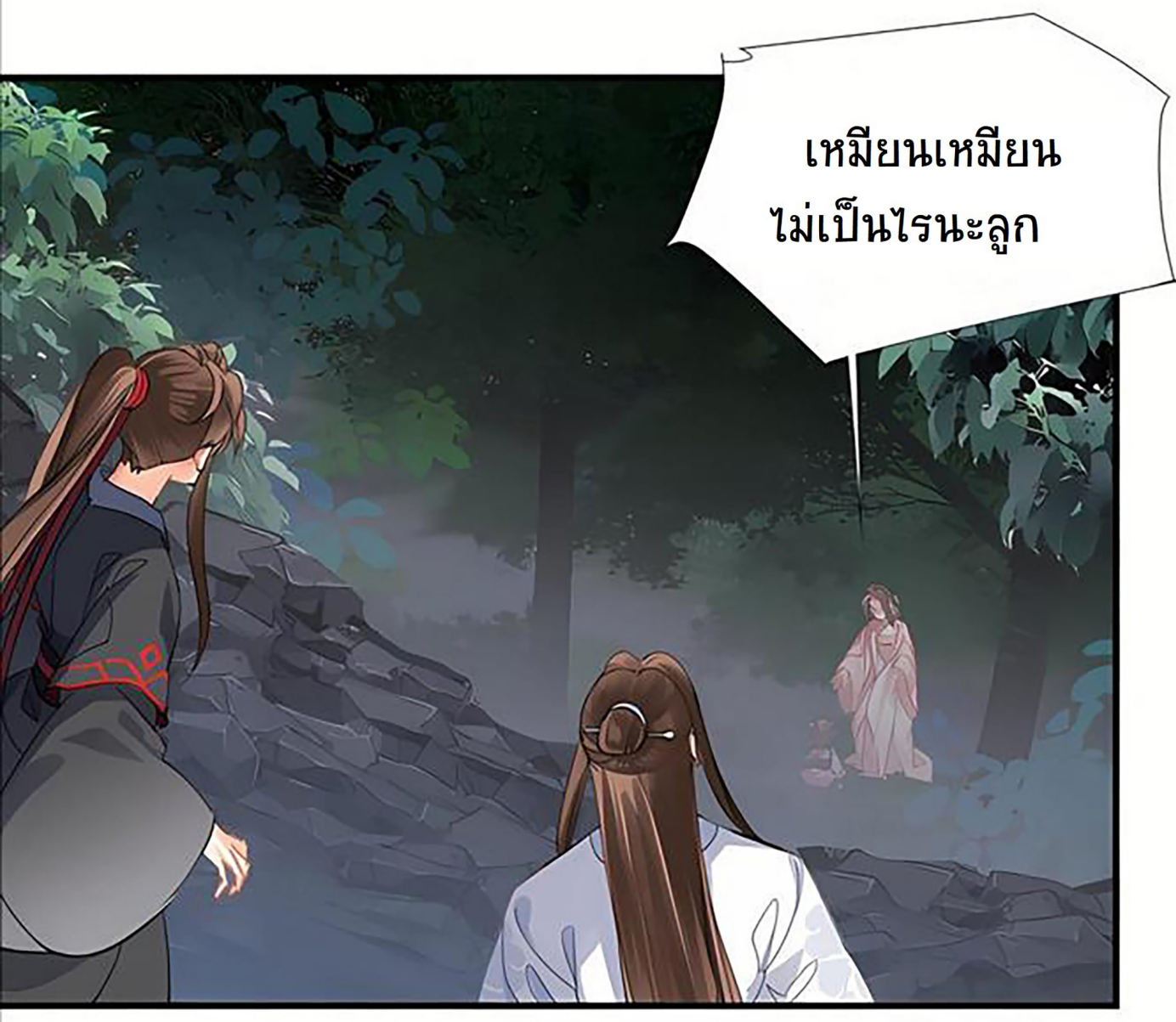
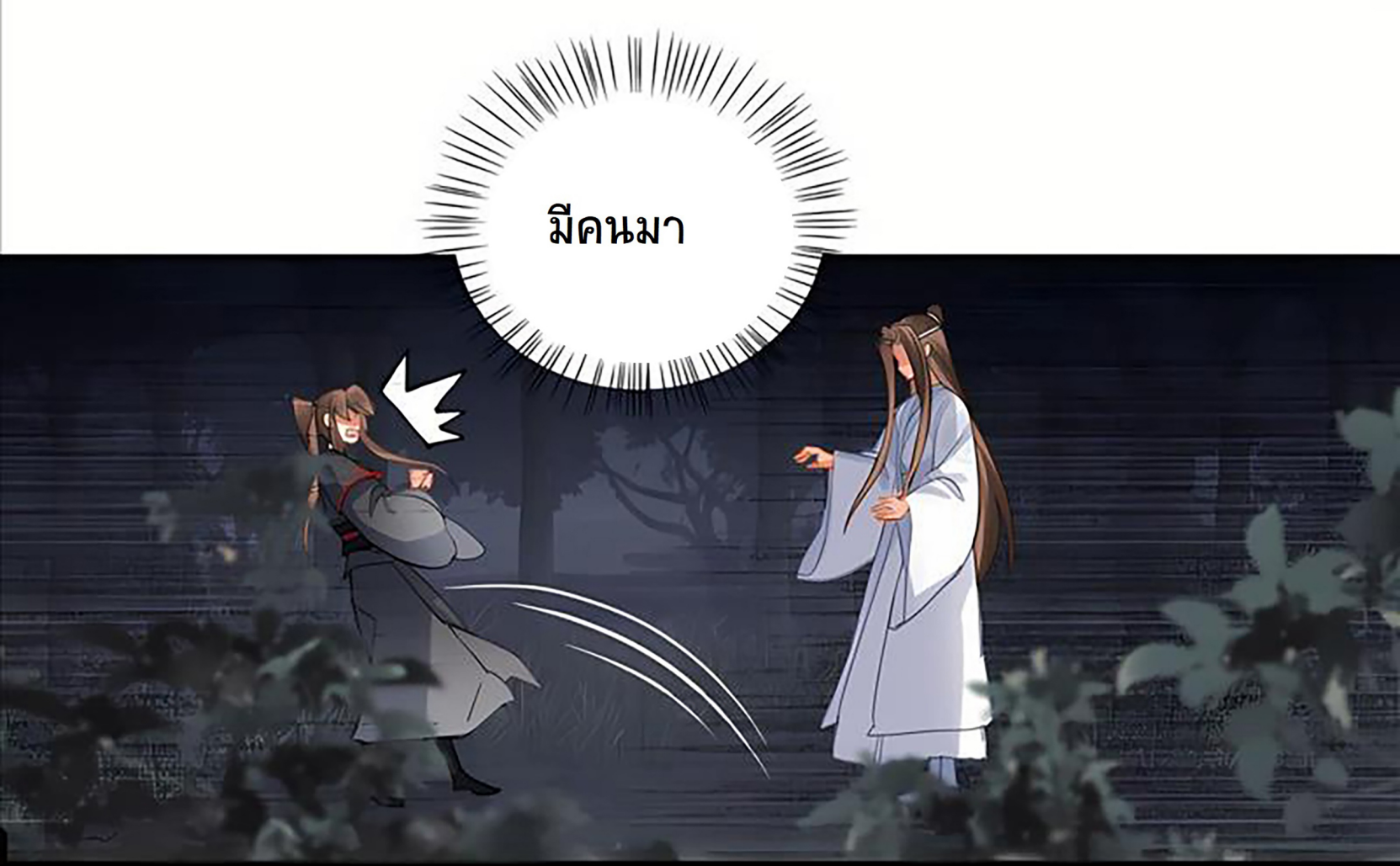
เจ้าใช้มือ
จับขำแบบนี้ไม่เมื่อยหรือ
เหลือมือข้างเดียวมันทำอะไร
ไม่สะดวกนะ

แล้วขำต้องทำยังไง

เจ้าถอดผ้าคาดหัวมามัด
มือขำไว้ก็ได้แล้วไม่ใช่หรือ

ทำไมถึงได้
หนีมาเล่นที่นี่ล่ะ
แม่ตกใจหมดเลย

เหมียนเหมียน?
ทำไมถึงรู้สึกคุ้นชื่อนี้
จังนะ

มีอะไรหรือชิงหยาง
ทำไมเหมียนเหมียน
ถึงเป็นแบบนี้ล่ะ

ไปเห็นอะไรที่ไม่ควรเห็น
ข้างบนหรือเปล่า

เห็นอะไรที่ไม่ควรเห็น
จริงๆนั้นแหละ

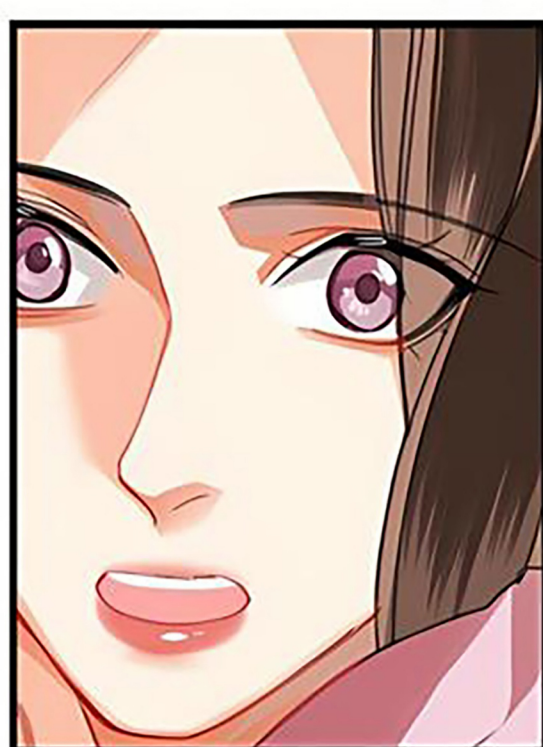

นั่นใครนะ

ไม่ว่าจะเป็นใคร
พวกข้าคือคน
ไม่ใช่อย่างอื่น

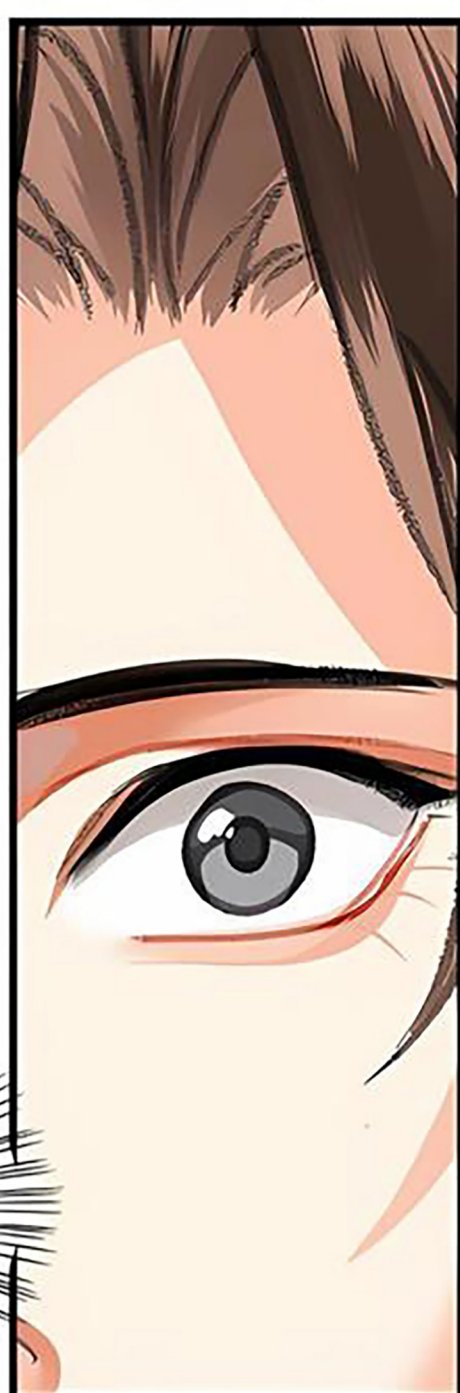
ห่านกวงจวิน

ชะ เช่นนั้นท่าน
ก็คือ ท่านคือ...

นางรู้จักข้ารี
ข้ามีความแค้นกับนาง
ข้าเคยล่วงเกินนาง

อะ
เหมียนเหมียน

เจ้าคือ
เหมียนเหมียน?

To Be Continue